

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dissertationum Medicarum De Connubio Astrææ Cum
Apolline, Circa Medicinam Forensem**

De Inspectione Cadaveris In genere

Emmerich, Georg Emmerich, Georg

Regiomonti, 1710

VD18 1310747X-001

§. XXV.

urn:nbn:de:gbv:45:1-8856

§. XXIV.

Sed evenit sapius, ut Medicus à summis judiciis vel inferioribus ad inspectionem ablegetur, à parte Rei autem, vel Inquisiti alius Medicus adhuc ad ritè inspiciendum corpus vulnerati invitetur, quod propitio jure fieri potest, illius enim Autoritati nihil derogatur, cum in re sanguinem humanum concernente omnem respectum & autoritatem seponere debeamus, nec in re tam arduâ nimis cauti ac providi esse queamus, Rei etiam maximè interfit, cum de vitâ ejus agatur, ut inspectio accuratè peragatur, veritasque rei eluceat, ne insons opprimatur. Medici tamen hi in Inspectione amicè consentiant, in Relatione non varient, speciem facti unanimes referant, cum ante oculos ipsorum sit positum cadaver, & tam diu inspicere possint, donec in descriptione vulneris convenire possint, licet postea in judicio de vulnere formato dissentire queant, in quo casu à parte peritioris stare, Autores statuunt; Ast cum difficile sit, peritiam unius præ altero dignoscere, plerumque integris collegiis ac Facultatibus Medicis res ad decidendum committitur. In genere tamen chirurgi testimonium balneatoris vel pharmacopœi, vel carnificis interdum testimonio prævalebit, uti Medici attestatum præstabit chirurgi testimonio, cū pro illo major præsumptio sit, quod in arte sit magis versatus & excellat quam chirurgus, qui Medicinæ minister, Medicus autem Director operationum chirurgicarum audiat. Conf. Bohnius in Tract. de Renunc. Vulnerum Lethal. c. 15. Ecquid hoc in passu in Casu nostro contigerit, sequentes referent Disputationes.

§. XXV.

Quæritur Vtò. Quomodo autem Medicus debet esse comparatus, ut rectè Inspiciat & ritè deponat?

Resp. *Peritus* sit oportet, id superius multoties audivimus, Peritia hæc in exactâ notitiâ partium corporis humani,
deno-

denominationis, dignotionis, connexionis ac usus earundem consistit; hinc optimus Anatomicus optimus etiam Deponens erit, cæteris tamen paribus; si iudicio insimul ac agendorum notitiâ polleat. *Conscientiosus* etiam sit, pius & bonæ famæ, rationem enim reddere & de his actionibus eum oportet coram summo Tribunali omniscii Dei, qui sanguinem humanum innocenter effusum non inultum sinet, hinc non proleteriè rem tractet, sed summa cum curâ ac attentione, ne ad relationem ejus insons capitis supplicio afficiatur, aut reverà reus absolvatur, in casu dubio autem pro innocentia potius & in mitiorem quam rigidiorum partem sententia est ferenda i. e. pro illethali- tate potius quam lethalitate. Nec conscientia sit nimis patulæ Medicus, *er muß eher ein enger als weites Gewissen haben* itâ ut putet perindè esse, num accuratè inspiciat ac deponat, nec ne, reus enim mortis ipse sit, si Reo negligentia aut imperitia suâ vitam adimat, conscientia etiam ejus satis stringi poterit, si aliquando cogitet, se diligentiam sufficientem in relatione non adhibuisse; *hinc Laboris patiens sit* tam in inspiciendo ac rimando corpore occisi, quam in extraditione relationis suæ. *Honestus insuper* sit, nec lascivis oculis, impuris manibus, indecenti joco, verbisque obscœnis intueatur, tractet & exprimat id, quod cum verecundia & modestia inspiciendum, rimandum ac exprimendum est, aut quod culposum eum reddere ac profiteri in judiciis possit. Omnium minimè autem tam perfrictæ frontis animique pessimi sit, ut sec. voluntatem Requirentis s. ad nutum Rei vel Actoris inversâ mutnegra & murvâ (vel pueris notis vocabulis) corruptus aut favore illectus deponat; famam hinc servare immemor non sit. De Cætero, quod Circumspectè ac præmeditato, non nimium festinanter, neque sine ratione, aut nimium prolixè, nisi opus fuerit, aut obscure deponere, nec ex rarò contingentibus concludere vel aliena admi- scere

scere debeat Medicus, egregie docet laudatus Bohn. loc. cit. p. m. 548. & seqq. In nostro Casu quomodo Medicus sese gesserit, iudicio intemerato Legentis relinquitur, id unice tamen dicere possumus, quod secundum scientiam & conscientiam deposuerimus.

§. XXVI.

Quæritur VIto. Inspectio ipsa autem quomodo se habere debet, si inculcata ac legalis audire avert?

Resp. Hic modus inspiciendi cadaver & de eò renunciandi tradi necesse est. Requiritur ad istum modum probè cognoscendum tria : Circumstantiæ, Sectio, Relatio. Istæ ante Inspectionem, illa in Inspectione, hæc post Inspectionem est consideranda. vid. Valent. l. c. Ante Inspectionem I. Tempus, quando inspiciendum cadaver, observetur, ut ejusmodi cadaver inspiciatur, quod nimis diu non jacuit, aut jam sepultum fuit, ac putredo partes jam invasit ac corripuit, injungit illud ipsa Constitutio Crimin. Carolina, ut ante sepulturam corpus inspiciatur, ne postquam corpus terrâ conditum est, de vulnere differentiis & lethaliitate eorum suboriatur dubium. Præcipit hoc & nostrum Jus statutarium p. 909. ut inspiciatur, *ehe eine entleibte Person begraben wird* / sepultura enim, præsertim, si diu jacuerit corpus, qualitatem cadaveris ejusque partium admodum alterare, variare, invertere ac annihilare potest; Imò si putredo magna accesserit, hæc novam formam cadaveri, ejusque plagis ac vulneribus inducere valet. Sed nec Medicus ejusmodi putridum corpus cum dispendio sanitatis ac propriæ salutis inspicere tenetur. Conferatur Bohnius l. c. p. 582. qui in duplici casu ob foetorem horrendum & fracedinem insignem corporis inspiciendi, sectionem postulatam renuit. Præsertim cum talis inspectio nullius etiam usus fuerit, nec finem suum, scil. exactum iudicium de lethaliitate assequi possit. Interdum tamen contingit,